

VİDEO PAYLAŞIM SİTELERİNE REKLAM VERENLER İLE VİDEO İÇERİK PAYLAŞANLARIN VERGİSEL DURUMU

TAXATION STATUS OF ADVERTISERS FOR VIDEO
SHARE SITES AND VIDEO CONTENT SHARES

Türe ALTUN*

ÖZ

İlerleyen zaman ile teknoloji sürekli gelişmektedir. Önceden gelir getirici faaliyetlerin fiziki yapılması zorunlu iken, artık internet sayesinde sanal ortamda hizmetler verilmekte, ülkelerin fiziki sınırlarına bağlı olmayan hizmet sunumları kolaylıkla gerçekleştirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Youtube, Youtuber, Reklam, Video Paylaşım, Google

ABSTRACT

Technology is constantly evolving with passing time. While it is compulsory to make income-generating activities physically, thanks to the internet services are now provided in the virtual environment and service offers that are not dependent on the physical boundaries of the countries are realized easily. This situation causes the legal legislation, which is delayed in keeping up with the pace, to fail to respond to the taxation of the related income issues.

Keywords: Youtube, youtuber, advertisement, video share, google

1- GİRİŞ

Gelişen teknoloji ve değişen ekonomik koşullar insanların ihtiyaçlarını çeşitlendirdiği gibi, aynı zamanda gelir kazanma yöntemlerini çeşitlendirmekte, tüm bunların yanında internetin gün geçtikçe daha da kolay ulaşılabilir olması, gelir elde eden kişi ve kuruluşların fiziki ortamlara olan bağlılığını azaltmaktadır.

* Vergi Müfettiş Yardımcısı

M.G.T.: 25.12.2017 / M.K.T.: 19.01.2018

Bugün sanayi şirketleri gibi fiziki mamul üreten şirketlerle kıyaslandığı zaman çok daha az yatırım ve kişi ile birçok sanayi firmasından daha fazla hasılat elde eden teknoloji ve yazılım firmaları artık dünyanın en değerli firmaları konumundadır. Bunlara örnek vermek gerekirse ABD merkezli Google Inc. 109,5 milyar dolar değeri ile dünyanın en değerli firması konumundadır. İlgili firmayı ise ABD merkezli Apple Inc. 107,1 milyar dolar değeri ve yine ABD merkezli Amazon.com 106,4 milyar dolar değeri ile takip etmektedir. [1]

Yazılım alanında faaliyet gösteren firmalar bahsettiğimiz üzere internet aracılığıyla artık fiziki sınırlara takılmaksızın hizmet sunumunda bulunmakta olup, benzer firmaların vergilendirilmeleri ise özel koşullar gerektirmektedir. Çalışmamızda benzer firmaların Türk Vergi Mevzuatı karşısındaki durumunu inceleyeceğiz.

2- DAR MÜKELLEFİYETE TABİ KURUMLAR ile DAR MÜKELLEFİYETE TABİ KURUMLARIN KAZANÇLARI ve VERGİLENDİRİLMELERİ

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 1. maddesi ile sermaye şirketlerinin Kurumlar vergisine tabi olduğu belirtilmiştir. Sermaye şirketleri ise Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 2. maddesine göre, 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş olan anonim, limited ve sermayesi paylara bölünmüş komandit şirketler ile benzer nitelikteki yabancı kurumlar sermaye şirkettir.

Dar mükellefiyete tabi kurum kazancı ise Kurumlar Vergisi Kanununun 3. maddesinde "Kanunun 1 inci maddesinde sayılı kurumlardan kanunî ve iş merkezlerinin her ikisi de Türkiye'de bulunmayanlar, sadece Türkiye'de elde ettikleri kazançları üzerinden vergilendirilirler. " şeklinde tanımlanmıştır. Kanuni merkezden maksat, vergiye tabi kurumların kuruluş kanunlarında, tüzüklerinde, ana statülerinde veya sözleşmelerinde gösterilen merkezdir. İş merkezi ise iş bakımından işlemlerin bilfiil toplandığı ve yönetildiği merkezdir. Kurumlar Vergisi Kanununun 3. maddesinin 4. bendinde, ilgili maddede belirtilen kazanç veya iratlar ile gelir unsurlarının Türkiye'de elde edilmesi ve Türkiye'de daimi temsilci bulundurulması konularında Gelir Vergisi Kanunu'nda belirtilen hükümlerin uygulanacağı belirtilmiştir. Gelir Vergisi Kanunu'nun 7. maddesinde ise dar mükellefiyete tabi kurumların ticari kazanç elde etmesi için Türkiye'de işyerinin olmasının veya daimi temsilci bulundurması ve kazancı bu yerlerde veya bu temsilciler vasıtasıyla kazanılması gerektiği belirtilmiştir. Gelir Vergisi Kanunu'nun 8. maddesinde işyeri ve daimi temsilci açıklanmış olup, kanun hükmüne göre işyeri Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre tayin olunur şeklinde belirtilmiştir. Vergi Usul Kanunu'nun 156. maddesinde işyeri "Ticari, sınai, zirai ve mesleki faaliyette iş yeri; mağaza, yazıhane, idarehane, muayenehane, imalathane, şube, depo, otel, kahvehane, eğlence ve spor yerleri, tarla, bağ, bahçe, çiftlik, hayvancılık tesisleri, dalyan ve voli mahalleri, madenler, taş ocakları, inşaat şantiyeleri, vapur büfeleri gibi ticari, sınai zirai veya mesleki bir faaliyetin icrasına tahsis edilen veya bu faaliyetlerde kullanılan yerdir. " şeklinde tanımlanmıştır. Gelir Vergisi Kanunu'nun 8. maddesinde ise daimi temsilci "Aynı maddede yazılı daimi temsilci, bir hizmet veya vekalet akdi ile temsil edilene bağlı olup, onun nam ve hesabına muayyen veya gayrimuayyen bir müddetle veya mütaaddit ticari muameleler ifasına yetkili bulunan kimsedir.

Aşağıda yazılı kimseler, başkaca şartlar aranmaksızın temsil edilenin daimi temsilcisi sayılırlar. 1. Ticari mümessiller, tüccar vekilleri ve memurları ile Ticaret Kanununun hükümlerine göre acenta durumunda bulunanlar;

2. Temsil edilene ait reklam giderleri hariç olmak üzere giderleri devamlı olarak kısmen veya tamamen temsil edilen tarafından ödenenler;
3. Mağaza veya depolarında temsil edilen hesabına konsinyasyon suretiyle satmak üzere devamlı olarak mal bulunduranlar.” şeklinde belirtilmiştir.

Dar mükellefiyete tabi yabancı kurumların kurum kazancı hakkında Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 22. maddesinin 1. Fıkrasında “Dar mükellef kurumların iş yeri veya daimî temsilci vasıtasıyla elde edilen kazançlarının tespitinde, aksi belirtilmediği takdirde tam mükellef kurumlar için geçerli olan hükümler uygulanır.” hükmü ve ikinci fıkrasında ise “ Dar mükellefiyete tâbi kurumların ticarî veya ziraî kazançlar dışında kalan kazanç ve iratları hakkında, Gelir Vergisi Kanunu'nun bu kazanç ve iratların tespitine ilişkin hükümleri uygulanır. Ancak, bu kazanç ve iratların Türkiye'de yapılmakta olan ticarî veya ziraî faaliyet kapsamında elde edilmesi halinde, kurum kazancı bu maddenin birinci fıkrasına göre tespit edilir.” hükmü mevcuttur.

Özetle belirtilen yasal mevzuat çerçevesinde bir yabancı kurumun Türkiye içerisinde gerçekleştirdiği ticari faaliyetlerinin vergilendirilebilmesi için ya tam mükellef kurum olması - ki yasal mevzuat gereğince kanunî veya iş merkezlerinden herhangi birisinin Türkiye'de bulunması - ya da dar mükellef kurum olması - kanunî ve iş merkezlerinin her ikisi de Türkiye'de bulunmaması ve Türkiye'de elde ettiği gelirin bir işyeri veya temsilcisi vasıtasıyla elde edilmesi - şartları gerçekleştirmelidir. İlgili koşullar yerine getirilmediği sürece mevcut yasal mevzuat çerçevesinde mükellefiyet tesis edilmesi mümkün bulunmamaktadır. Konu hakkında düzenlenmiş olan çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmaları hükümleri ayrıca değerlendirilecektir.

2.1- Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmaları Çerçevesinde Değerlendirme

Türkiye Cumhuriyeti ile Amerika Birleşik Devletleri arasında imzalanmış olan Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması 28/03/1996 tarihinde imzalanmış olup 01/01/1998 tarihinden itibaren uygulanmaya başlanmıştır. [2]

İlgili anlaşma iki devlet arasında vergilendirme konusundaki düzenlemeleri içermektedir. Anlaşmanın kapsamı, anlaşmanın ikinci maddesinde belirtilmiş olup, Türkiye için Gelir Vergisi; Kurumlar Vergisi ve Gelir Vergisi ve kurumlar vergisi üzerinden alınan fon payı kapsamaktadır. Anlaşma metnine göre, anlaşma hükümleri anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alınan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Anlaşmaya taraf olan devletlerin yetkili makamlarının, ilgili vergi mevzuatlarında yapılan önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceği hüküm altına alınmıştır. Anlaşmanın imza tarihinden sonra Kurumlar Vergisi Kanunu'nda değişiklik yapılmış olup, 13/6/2006 kabul tarihli 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun ilgili anlaşma hükümlerine bağlı olacağı, anlaşma hükümleri çerçevesinde tabiidir.

İlgili anlaşma hükümlerinde genel tanımlar, anlaşmanın 3. maddesinde yapılmıştır. Anlaşmanın ilgili maddesine göre anlaşmada belirtilen kişi terimi, bir gerçek kişiyi, şirketi ve kişilerin oluşturduğu diğer herhangi bir kuruluşu kapsamına alır. Tanımda belirtilen şirket ise herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir.

Anlaşma metnine göre bir şirket kanuni merkezini Türk Ticaret Kanunu'na göre Türkiye'de tescil ettirmişse, Türkiye'de; veya Birleşik Devletlerin veya onun herhangi bir politik alt bölümünün mevzuatına göre oluşturulmuş, kurulmuş veya kurumlaşmış ise Birleşik Devletler'de kurumlaşan yere sahiptir.

Anlaşma hükümlerinden 5. maddede işyerinin tanımı yapılmış olup anlaşma metninde işyeri “bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.” şeklinde belirtilmiştir. İlgili maddenin devam eden kısmında işyerinin kapsamı genişletilerek belirtilmiş olup, maddede “2. “İşyeri” terimi özellikle şunları kapsamına alır: a) Yönetim yeri; b) Şube; c) Büro; d) Fabrika; e) Atölye; f) Maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yer ve g) Altı ayı aşan bir süre devam eden bir inşaat şantiyesi, yapım, montaj veya kurma projesi” yerleri de tahdidi olarak belirtilerek işyeri sayılmıştır..

Vergi Usul Kanunu’nun 156. maddesinde işyeri “Ticari, sınai, zirai ve mesleki faaliyette iş yeri; mağaza, yazıhane, idarehane, muayenehane, imalathane, şube, depo, otel, kahvehane, eğlence ve spor yerleri, tarla, bağ, bahçe, çiftlik, hayvancılık tesisleri, dalyan ve voli mahalleri, madenler, taş ocakları, inşaat şantiyeleri, vapur büfeleri gibi ticari, sınai zirai veya mesleki bir faaliyetin icrasına tahsis edilen veya bu faaliyetlerde kullanılan yerdir.” şeklinde tanımlanmış olup, görüleceği üzere anlaşma metni ile Vergi Usul Kanunu hükümleri paralellik göstermektedir.

Yapılan araştırmalar neticesinde Youtube adlı şirketin merkezi Amerika Birleşik Devleti olarak belirlenmiş olup, henüz ülkemizde bir işyeri veya daimi temsilcisi bulunmamaktadır. [3]

Youtube özelinde, yurtdışı merkezli video paylaşım sitelerinin yasal mevzuatlar karşısındaki durumuna bakıldığında, gerek yurtiçi vergi mevzuatı, gerekse yukarıda belirtilen “ Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti İle Amerika Birleşik Devletleri Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması “ hükümleri çerçevesinde, ülkemizde internet aracılığıyla video gösteriminde bulunan ve bu yolla gelir elde eden kurumları, ülkemizde gerek ülkemiz vergi mevzuat gerekse çifte vergilendirmeyi önleme anlaşması hükümlerine göre belirtilen tanımlara uygun işyeri bulunmadığı sürece vergiye tabi mükellef olarak değerlendirilmek mümkün görünmemektedir.

3- MÜKELLEFİYETİ BULUNMAYAN VIDEO PAYLAŞIM SİTELERİNDE REKLAM VERENLERİN VERGİSEL DURUMU

Çalışmamızda bahsettiğimiz üzere, gelişen teknoloji ile birlikte artık hizmetler fiziki bağılıktan kurtulmaktadır. Önceden gazete ilanlarına, televizyonlara ve radyolara verilen reklamlar, artık internet aracılığıyla tüketiciye ulaştırılmaktadır. Bu şekilde reklam verenler, ürününün reklamını tüketiciye daha kolay ulaştırmakta, cep telefonlarının internet ağına katılımının artması sayesinde neredeyse her potansiyel tüketiciye ulaşabilmektedir.

Tam mükellef kurumların ülkemizde mükellefiyeti bulunmayan yabancı kurum ve kuruluşlardan internet üzerinden reklam sunum hizmeti aldığı bilinen bir durumdur. İlgili durumun yasal mevzuat açısından değerlendirilmesi ise vergi türleri çerçevesinde aşağıda belirtilmiştir.

3.1- Vergi Usul Kanunu Açısından Değerlendirme

Vergi Usul Kanunu mükelleflere defter tutma, tevsik edici evrak kullanma, ödemelerini banka kanalıyla gerçekleştirme, bilgi verme, defter ve belgelerini incelemeye ibraz etme gibi çeşitli ödevler yüklemektedir. İlgili yükümlülükler sağlıklı işleyen bir vergi mekanizması için gerekli olan unsurlar olup, mükelleflerin ilgili hususları yerine getirmemesi farklı yaptırımlara bağlı kılınmıştır. Vergi idaresi tarafından mükelleflere yüklenen ödevlerden, yalnızca makalemiz konusuna girenlere yer verilecektir.

Vergi Usul Kanunu'nun ispat edici kağıtlar başlıklı 227. maddesinde mükelleflerin Vergi Usul Kanunu'nda aksine hüküm olmadıkça, bu kanuna göre tutulan ve üçüncü şahıslarla olan münasebet ve muamelelere ait olan kayıtların tevsiki mecburi kılınmıştır. Yine Vergi Usul Kanunu'nun 215. maddesine göre Vergi Usul Kanunu'na göre tutulacak defter ve kayıtların Türkçe tutulması zorunludur. Ancak, Türkçe kayıtlar bulunmak kaydıyla defterlerde başka dilden kayıt da yapılabilir.

Maliye Bakanlığı ise 253 sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile konu hakkında düzenleme gerçekleştirmiştir. İlgili tebliğin " Yurt Dışında Faaliyette Bulunan Mükelleflere Yaptırılan İş ve Hizmetler Karşılığında Alınan Belgelerle İlgili İşlemler " başlıklı B bölümünde " Vergi Usul Kanunu'nun kayıt nizamına ilişkin 215 inci maddesinde, bu Kanuna göre tutulacak defter ve kayıtların Türkçe tutulmasının mecburi olacağı belirtilmiş 227 nci maddesinde de "Bu Kanunda aksine hüküm olmadıkça bu Kanuna göre tutulan ve üçüncü şahıslarla olan münasebet ve muamelelere ait olan münasebet ve muamelelere ait olan kayıtların tevsiki mecburidir." hükmü yer almıştır. Söz konusu kayıtların ise aynı Kanunun 229 uncu ve müteakip maddelerinde yer alan belgelerden herhangi biri ile tevsik edilmesi gerekmektedir. Bu hükümlere göre, yurt dışında mukim kişi veya kuruluşlara yaptırılan, iş veya hizmetler karşılığında ödemede bulunan gelir veya kurumlar vergisi mükellefleri, yurt dışında mukim kişi veya kuruluşlardan aldıkları muteber belgeleri, yurt dışındaki temsilciliklerimizde veya yurt içindeki noterlerde Türkçe'ye tercüme ve tasdik ettirdikten sonra defterlerine gider olarak kaydedebilmekte idiler. Ancak Bakanlığımıza yapılan başvurulardan, bu işlemlerin yurt dışı temsilciliklerimizdeki iş yığılmalarına neden olduğu, mükellefler bakımından da ağır külfetler getirdiği anlaşıldığından, anılan Kanunun mükerrer 257 nci maddesinin Bakanlığımıza verdiği yetkiye dayanılarak, bu Genel Tebliğ ile yurt dışında mukim kişi veya kuruluşlara yaptırılan iş veya hizmetler karşılığında alınan belgelerin, yurt dışındaki temsilciliklerimizde veya yurt içinde noterlerde Türkçe'ye tercüme ve tasdik edilme zorunluluğu kaldırılmıştır. Buna göre, yurt dışındaki kişi veya firmalardan belge alan mükellefler, bu belgeleri defter kayıtlarında gider olarak göstermeleri sırasında belgelerde yazılı bedelleri, belgelerin düzenlendiği günde Merkez Bankasınca belirlenen döviz alış kuru üzerinden Türk Lirasına çevirerek kayıtlarında göstereceklerdir. Ancak inceleme sırasında inceleme elamanınca lüzum görülmesi halinde, mükellefler bu belgelerini tercüme ettirmek zorundadırlar." ifadesi mevcuttur. Görüleceği üzere Maliye Bakanlığı gerçekleştirdiği idari düzenlemelerle mükelleflerin yurtdışında faaliyet gerçekleştiren kuruluşlardan gerçekleştirilen iş ve hizmet alım işlerinde, mükellef kurumların aldıkları tevsik edici belgeleri Vergi Usul Kanunu 215. madde gereğince önce Türkçe'ye tercüme ettirilmesi zorunluluğunu kaldırmıştır. İlgili belgelerde döviz olarak belirtilen tutarların ise yasal defterlere, belgelerin düzenlendiği güne ait Merkez Bankasınca ilan edilen döviz alış kuru ile kaydı gerekmektedir. [4]

3.2- Kurumlar Vergisi Kanunu Açısından Değerlendirme

Kurumlar Vergisi Kanunu 1. maddesinde verginin konusuna giren unsurlar belirtilmiş olup, Kanunun 2. maddesinde ise verginin mükellefleri açıklanmıştır. Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 3. maddesi ise mükellefleri tam ve dar mükellefiyet esasına tabi olmak üzere ikiye ayırmaktadır. İlgili ayırım kanunda mükelleflerin kanunî veya iş merkezlerinden herhangi birisinin Türkiye'de bulunması veya ikisinin de Türkiye'de bulunmaması halinde vergilendirmenin nasıl yapılacağı izah edilmiştir. İlgili kanun maddesine göre dar mükellef kurumların vergilendirilmesi başlıklar halinde belirtilmiştir. Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 22. maddesinde ise dar mükellef kurumların iş yeri veya daimî temsilci vasıtasıyla elde edilen kazançlarının tespitinde, aksi belirtilmediği takdirde tam mükellef kurumlar için geçerli

olan hükümler uygulanacağı, dar mükellefiyete tâbi kurumların ticarî veya ziraî kazançlar dışında kalan kazanç ve iratları hakkında, Gelir Vergisi Kanunu'nun bu kazanç ve iratların tespitine ilişkin hükümlerinin uygulanacağı açıklanmıştır.

Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 15. ve 30. maddelerinde nakden veya hesaben yapılan ödemelerden gerçekleştirilecek tevkifatlara ilişkin hususlar belirtilmiş olmakla birlikte, verginin konusuna girmeyen kurumlara ilişkin bir değerlendirme bulunmamaktadır. Gerek yasal mevzuatımız, gerekse çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmaları çerçevesinde, Türkiye'de işyeri veya daimi temsilcisi bulunmayan yabancı kurumlar verginin konusuna girmediğinden, ilgili kurumlara yapılan ödemelerde tevkifat yapılması da mümkün bulunmamaktadır.

3.3- Katma Değer Vergisi Kanunu Açısından Değerlendirme

Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 1. maddesi verginin konusuna giren işlemleri açıklamakta olup, ilgili maddenin ikinci fıkrası her türlü mal ve hizmet ithalatını kanun kapsamına almaktadır. Kanunun 4. maddesinde hizmet işlemleri; bir şeyi yapmak ve işlemek, meydana getirmek, imal etmek, onarmak, temizlemek, muhafaza etmek, hazırlamak, değerlendirmek, kiralamak, bir şeyi yapmamayı taahhüt etmek gibi açıklanmıştır. Reklam yayınlama işi de kanun kapsamında hizmet faaliyeti olarak geçmektedir.

Katma Değer vergisi Kanunu'nun 1. maddesinde ise " Türkiye'de yapılan aşağıdaki işlemler" açıklamasıyla Türkiye'de gerçekleştirilen işlemlerin vergiye tabi olduğu belirtilmiş olup kanunun 6. maddesinde ise işlemlerin Türkiye'de yapılmasını, hizmetin Türkiye'de yapılması veya hizmetten Türkiye'de faydalanılması olarak açıklamıştır.

Yurtiçinde yerleşik firmaların Türkiye'de mükellefiyeti olmayan yabancı video içerik paylaşım sitelerinden reklam hizmeti alması ve ilgili sitelerin, hizmet alanın reklamını internet aracılığıyla Türkiye'de yayınlaması işlemde Türkiye'de faydalandığını göstermektedir.

Katma Değer Vergisi Kanunu 9. maddesinde vergi alacağını güvence altına almak amacıyla vergi sorumluluğu düzenlenmiştir. Kanunun 9. maddesinin 1. fıkrasında " mükellefin Türkiye içinde ikametgâhının, işyerinin, kanuni merkezi ve iş merkezinin bulunmaması hallerinde ve gerekli görülen diğer hallerde Maliye Bakanlığı, vergi alacağının emniyet altına alınması amacıyla, vergiye tabi işlemlere taraf olanları verginin ödenmesinden sorumlu tutabilir. " hükmü mevcuttur. Yurtdışı kurumlardan reklam hizmeti alma işinin belirtilen husus çerçevesinde sorumluluk kapsamında olduğu görülmektedir. Konu hakkında 1 seri No.lu Katma Değer Vergisi genel Uygulama Tebliği ile Katma Değer Vergisi'nde tevkifatın esasları belirtilmiştir.

Buna göre, ikametgâhı, işyeri, kanuni merkezi ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayanların Türkiye'de yaptığı hizmetler ile bunların yurt dışında yaptığı ancak Türkiye'de faydalanılan hizmetler KDV'ye tabi olacaktır.

Bu gibi hizmet ifalarında mükellef, esas olarak hizmeti ifa eden olmakla birlikte, Türkiye'de ikametgâhı, işyeri, kanuni merkezi ve iş merkezi bulunmadığından, KDV'nin tamamı, hizmetten faydalanan yurt içindeki muhatap tarafından sorumlu sıfatıyla beyan edilip ödenecektir.

Hizmetin vergiden müstesna olması ve hizmetin yurt dışında yapıp hizmetten yurt dışında faydalanılması halinde, mükellef veya sorumlu sıfatıyla KDV beyan edilmeyecektir.

KDV'nin sorumlu sıfatıyla beyan edilmesi için hizmetten Türkiye'de faydalanan muhatabın KDV mükellefi olması şart değildir. KDV mükellefiyeti bulunmayanlar da söz konusu hizmetler nedeniyle

KDV tevkifatı yaparak 2 No.lu KDV Beyannamesi ile beyan etmek ve ödemek zorundadır. Mükellefler 2 No.lu KDV Beyannamesi ile beyan edip ödedikleri katma değer vergisini, 2 No.lu Katma Değer Vergisi Beyannamesinin beyan edildiği ay içinde verilmesi gereken 1 No.lu Katma Değer Vergisi Beyannamesi ile indirim konusu yapılabilir.

4- MÜKELLEFİYETİ BULUNMAYAN VIDEO PAYLAŞIM SİTELERİNDE İÇERİK PAYLAŞANLARIN VERGİSEL DURUMU

4.1- Video Paylaşan Gerçek Kişilerin Kazançları

Ülkemizde mevcut yaygın video paylaşım sitelerinde, gerçek kişilerce oluşturulan içerikler, iş ortaklığı programı çerçevesinde paylaşılmakta, videonun internet ortamında gösterimini sağlayan video sitesi tarafından ise, ilgili içerik üzerinden gösterilen reklam miktarına göre veya içeriğin izlenme sayısına göre, içeriği paylaşan kişiye ödeme gerçekleştirilmektedir. Bu ödemeler video paylaşımı yapan kişiye belli bir reklam gösterim sayısını aştıktan sonra gerçekleştirildiği gibi (Örneğin 1000 reklam gösterimine 5 dolar ödeme) bazı durumlarda video izleme sayısına göre (Örneğin 1 milyon izleme sayısına 1000 dolar) gerçekleştirilmektedir.

Gerçek kişilerin video içeriği paylaşmak suretiyle ilgili paylaşım sitesinden elde ettiği gelirleri vergi mevzuatı çerçevesinde başlıklar halinde kıyaslamak mümkündür.

4.1.1- Ticari Kazanç mı, Diğer Kazanç ve İrat mı, Ücret mi, Serbest Meslek Kazancı mı?

Ülkemiz vergi mevzuatında gerçek kişilerin vergiye tabi gelirlerin ne olduğu temel olarak Gelir Vergisi Kanunu'nda belirtilmektedir. Gelir Vergisi Kanunu'nun 2. maddesinde gerçek kişilerin gelirleri başlıklar halinde tahdidi olarak belirtilmiştir. Bu gelirler ticari kazanç, zirai kazanç, ücret, serbest meslek kazancı, gayrimenkul sermaye iradı, menkul sermaye iradı ve diğer kazanç ve iratlardır.

Gelir Vergisi Kanunu'nun 37. maddesinde ticari kazancın ne olduğu ve hangi kazançların ticari kazanç sayıldığı açıklanmıştır. İlgili maddeye göre ticari kazanç “ her türlü ticari ve sınai faaliyetten doğan kazançlar” şeklinde belirtilmiştir. Gelir Vergisi Kanunu'nda ticari kazancın ne olduğuna dair bir açıklama getirilmemiştir. İlgili husus ise 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 3. maddesinde ticari iş “ Bu Kanunda düzenlenen hususlarla bir ticari işletmeyi ilgilendiren bütün işlem ve fiiller ticari işlerdendir “ şeklinde açıklama getirilmiş olmakla birlikte ilgili husus da ticari faaliyeti tam olarak izah etmemektedir.

Ticari kazancın en doğru tanımı ise onu diğer kazanç unsurlarından ayıran noktaları belirterek gerçekleştirilebilir. Ticari kazanç yapısı itibarıyla sermaye gerektiren bir kazanç türüdür. Ticari faaliyet bazı durumlarda emek-sermaye ikilisinin birlikte bulunmasını gerektirse de sermaye yoğun olması yönüyle serbest meslek kazancından ayrılmaktadır. Ticari Kazanç kendi içinde devamlılık niteliğini barındırmaktadır. İlgili faaliyetin devamlı olarak gerçekleştirilmemesi ilgili faaliyeti diğer kazanç ve irat durumuna sokabilecektir. Devamlılığın ne olduğuna dair bir kanunda bir açıklama bulunmamasıyla birlikte gerek idari düzenlemeler gerekse yargı kararları ile devamlılığın, “ bir hesap dönemi içerisinde aynı veya aynı faaliyet alanlarında ticari mahiyet arz eden işlemlerin birden fazla yapılması “ şeklinde tanımı mümkündür. İlgili hususa örnek olarak ise Gelir Vergisi Kanunu'nun 104 seri No.lu tebliği ile “ Herhangi bir kimse, birden fazla yılda tek şahsa veya bir yılda aynı satış veya muhtelif şahıslara borç para vermişse, bu kimsenin ikrazatçılık işini mutad meslek halinde yapmış olduğunun kabulü gerekir. Kaza mercilerinin görüşü de bu merkezdir. Bu sebeple, borç para vermeyi itiyat haline

getirmiş olanların ikrazatçı sayılarak, haklarında Gelir Vergisi Kanunu'nun ticarî kazanç hükümlerine göre işlem yapılacağı tabiidir.” hususu belirtilmiştir.

Ticari kazancı ücretten ayıran unsur ise ilgili faaliyetin bir işverene bağlı olarak gerçekleştirilmemesi gösterilebilir. Ücret gelirleri Gelir Vergisi Kanunu'nun 61. maddesinde açıklanmıştır. İlgili maddeye göre ücret “Ücret, işverene tabi belirli bir işyerine bağlı olarak çalışanlara hizmet karşılığı verilen para ve ayınlar ile sağlanan ve para ile temsil edilebilen menfaat” olup işveren ise kanunun 63. maddesine göre hizmet erbabını işe alan, emir ve talimatları dahilinde çalıştıran gerçek ve tüzel kişilerdir. Kanunda belirtildiği üzere bir gelirin ücret geliri sayılabilmesi için, gelir elde eden kişinin bir işverene tabi olması, bir işyerine bağlı olarak çalışması, kişiye verdiği emek için belirli bir ödeme yapılması gerekmektedir.

Gerçek kişilerin video paylaşım sitelerine göndermek suretiyle video paylaşması ve bu videoların gösterimi başına veya videolarda gösterilen reklam sayısı üzerinden kazanç elde etmesi durumu, belirtilen hususlar çerçevesinde ticari kazanç sayılmamaktadır. Çünkü ticari kazanç emekten ziyade sermaye yoğun kazanç olan ve Türk Ticaret Kanunu'na göre ticari işletmeyi ilgilendiren bir husustur. Gerçek kişilerin video paylaşım sitelerinde ise ilgili durumlardan bahsetmek mümkün değildir.

Gerçek kişilerin video paylaşım sitelerinden aldığı gelirler ücret de sayılmamaktadır. Ücretin tanımını Gelir Vergisi Kanununun 61. maddesinde ve işverenin tanımı Gelir Vergisi Kanunu'nun 63. maddesinde yapılmıştır. Video paylaşım sitelerine video yükleyen kişiler ilgili paylaşım sitelerinin ücret karşılığında çalışan, işyerine bağlı olan ve emir ve talimatlar karşılığı çalışan işçileri değildir.

Gelir Vergisi Kanunu'nda serbest meslek kazancı 65. maddede açıklanmıştır. İlgili maddede serbest meslek kazancı “ Her türlü serbest meslek faaliyetinden doğan kazançlar serbest meslek kazancıdır. Serbest meslek faaliyeti; sermayeden ziyade şahsi mesaiye ilmi veya mesleki bilgiye veya ihtisasa dayanan ve ticari mahiyette olmayan işlerin iş verene tabi olmaksızın şahsi sorumluluk altında kendi nam ve hesabına yapılmasıdır. “ şeklinde tanımlanmıştır. Görüldüğü üzere video paylaşım sitelerine video yüklemek suretiyle, ilgili videonun gösterim sayısı veya video başına reklam gösterim sayısı üzerine gelir elde edilmesi durumu serbest meslek kazancının unsurları ile örtüşmektedir. Video paylaşımı gerçekleştiren gerçek kişiler bu faaliyetlerini genel olarak sermayeden ziyade şahsi emekleri ile, video paylaşımı ve gösterimi çerçevesinde ödeme gerçekleştiren video paylaşım sitesine bağlı olmaksızın ve ticari işletmeyi ilgilendirmeksizin yerine getirmektedirler.

4.2- Serbest Meslek Kazancı Elde Edenlerin Vergisel Ödevleri

Çalışmamızın önceki bölümünde belirttiğimiz üzere video paylaşım sitelerine video yüklemek suretiyle bu videonun izlenme sayısı veya video üzerinden reklamların gösterilmesi suretiyle gelir elde eden kişilerin elde ettiği gelirler serbest meslek kazancıdır. Kanunlarımızda gelir elde edenlere yüklenen vergisel ödevler bulunmaktadır.

Vergi Usul Kanunu'nun 155. maddesi işe başlamayı bildirmektedir. İlgili maddede belirtilen hususlar çerçevesinde video paylaşım sitelerine gelir elde etme amacıyla devamlılık arz eden şekilde video yüklemesi ilgili kişiler için işe başlamayı göstermektedir. Bu nedenle ilgili kişilerin mükellefiyet tesisi için bağlı bulunduğu vergi dairesi nezdinde mükellefiyet tesis ettirmesi gerekmektedir.

Vergi Usul Kanunu'nun 5. maddesinde belirtilen “Gelir Vergisi mükellefleri (Kazancı basit usulde tespit edilenler dahil) ile sermaye şirketleri her yıl Mayıs ayının son gününe kadar vergi tarihine esas olan kazanç tutarları ile bunlara isabet eden vergi miktarlarını gösteren levhayı almak zorundadırlar”

hükmü nezdinde ilgili kişilerin vergi levhalarını bağlı buldukları vergi dairesinden vergi levhalarını alması gerekmektedir.

Vergi Usul Kanunu'nun 172. maddesine göre serbest meslek erbabı defter tutmaya mecbur olup, Vergi Usul Kanunu'nun 210. maddesine göre tutması gereken defter serbest meslek kazanç defteridir. İlgili defter Vergi Usul Kanunu'nun 220. maddesine göre tasdike tabi olup, tasdik süreleri Vergi Usul Kanunu'nun 221. maddesinde belirtilmiştir.

Vergi Usul Kanunu'nun 236. maddesine göre serbest meslek erbabı mesleki faaliyeti nezdinde elde ettiği her türlü tahsilatı için iki nüsha serbest meslek makbuzu düzenlemesi gerekmektedir. İlgili serbest meslek makbuzlarında belirtilen tahsilat tutarlarının ise tutulması gereken yasal deftere, Vergi Usul Kanunu'nun 219. maddesine göre günü gününe kaydedilmesi gerekmektedir.

4.3- Vergi Mükellefi Olmayan Sitelerde İçerik Paylaşanların Vergisel Durumu

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 66. maddesinde serbest meslek erbabı açıklanmış olup ilgili kanun maddesine göre serbest meslek erbabı serbest meslek faaliyetini mutat meslek halinde ifa eden kişidir. Kanun maddesine göre serbest meslek faaliyetinin yanında meslekten başka bir iş veya görev ile devamlı olarak uğraşılması bu vasfı değiştirmez.

İlgili kişilerin kazançları ise Gelir Vergisi Kanununun 67. maddesinde belirtilen “ Serbest meslek kazancı bir hesap dönemi içinde serbest meslek faaliyeti karşılığı olarak tahsil edilen para ve ayınlar ve diğer suretlerle sağlanan ve para ile temsil edilebilen menfaatlerden bu faaliyet dolayısıyla yapılan giderler indirildikten sonra kalan farktır” hükmü gereği tahsil ettikleri para ve ayınlar ile para ile temsil edilebilen menfaatleridir.

Gelir Vergisi Kanunu'nda belirtildiği üzere, ilgili kişilerin video paylaşım sitelerinden ancak tahsil ettiği tutarlar verginin konusuna girmektedir. Bununla birlikte Gelir Vergisi Kanunu'nun 18. maddesinde Serbest Meslek Kazançlarında istisnalara dair düzenleme getirilmiştir. İlgili kanun maddesi “ Müellif, mütercim, heykeltıraş, hattat, ressam, bestekar, bilgisayar programcısı ve mucitlerin ve bunların kanuni mirasçılarının şiir, hikaye, roman, makale, bilimsel araştırma ve incelemeleri, bilgisayar yazılımı, röportaj, karikatür, fotoğraf, film, video band , radyo ve televizyon senaryo ve oyunu gibi eserlerini gazete, dergi, bilgisayar ve internet ortamı, radyo, televizyon ve videoda yayınlamak veya kitap, CD, disket, resim, heykel ve nota halindeki eserleri ile ihtira beratlarını satmak veya bunlar üzerindeki mevcut haklarını devir ve temlik etmek veya kiralamak suretiyle elde ettikleri hasılat Gelir Vergisinden müstesnadır. Eserlerin neşir, temsil, icra ve teşhir gibi suretlerle değerlendirilmesi karşılığında alınan bedel ve ücretler istisnaya dahildir. Yukarıda yazılı kazançların arızı olarak elde edilmesi istisna hükmünün uygulanmasına engel teşkil etmez. Serbest meslek kazançları istisnasının, bu Kanunun 94 üncü maddesi uyarınca tevkif suretiyle ödenecek vergiye şümulü yoktur. “ hükmü mevcuttur. İlgili kanun maddesinde görüleceği üzere istisna kapsamına dahil olabilecek eserler maddede ilk olarak tahdidi şekilde sayılmış, ardından gibi eserler denilmek suretiyle sayılanlara benzer eserlerin de istinaden faydalanabileceği belirtilmiştir..

İlgili Kanun maddesinde atf yapılan 94. maddenin 2. fıkrasının a bendinde 18 inci madde kapsamına giren serbest meslek işleri dolayısıyla yapılan ödemelerden tevkifat yapılacağı belirtilmiş olup, 2009/14592 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile tevkifat oranı %17 olarak belirlenmiştir.

Maliye Bakanlığı Gelir Vergisi Kanunu'nun 18. maddesinde belirtilen Serbest Meslek Kazanç istinasına ilişkin tebliğler nezdinde düzenlemeler getirmiştir. İlgili tebliğler 135 ve 149 seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği'dir.

135 seri No.lu Gelir Vergisi Genel tebliği I-B kısmında konu hakkında “ Söz konusu istisnanın uygulanmasında, aşağıda yer alan şartların topluca mevcudiyeti zorunlu olup, bu şartlardan herhangi birisini taşımayan gelirlerin istisnadan faydalanması mümkün bulunmamaktadır.

1. Elde edilen gelir serbest meslek kazancı olmalıdır. Sözlü veya yazılı bir hizmet sözleşmesi ile herhangi bir işverene bağlı olan kişinin, hizmet sözleşmesi kapsamına giren faaliyetleri 18’nci madde belirtilen faaliyetlerden olsa dahi, söz konusu faaliyetlerden sağladığı gelir serbest meslek kazancı olmayıp ücret olduğundan, bu maddede yer alan istisnadan faydalanması mümkün bulunmamaktadır.
2. Söz konusu serbest meslek kazancı; müellif, mütercim, heykeltıraş, ressam bestekar ve mucitler veya bu sayılanların kanuni mirasçıları tarafından elde edilmiş olmalıdır.
3. Kazanç yukarıda açıklanan kişiler tarafından;
 - a) Şiir, hikâye, roman, makale, röportaj, karikatür, film, radyo ve televizyon senaryo ve oyunu gibi eserlerinin gazete, dergi, radyo ve televizyonda yayınlanması,
 - b) Kitap, resim, heykel ve nota halindeki eserleri ile ihtira beratlarını satmaları veya bunlar üzerinde mevcut haklarını devir ve temlik etmeleri veya kiralamaları, karşılığında elde edilmiş olmalıdır.
4. Yukarıda sözü edilen eserlerin 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Hakkındaki Kanun hükümlerine göre, eser niteliğinde olması ve ihtira beratlarının da tescil edilmiş bulunması gereklidir.

Bilindiği gibi, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Hakkındaki Kanunun 1’inci maddesine göre, eser tabiri “sahibinin hususiyetini taşıyan ve kanun uyarınca ilim, edebiyat, musiki, güzel sanatlar ve sinema eserleri sayılan her nev’i fikir ve sanat mahsulleri” olarak tanımlanmış, aynı Kanunda eser sayılan fikir ve sanat mahsulleri ile bunların kapsamına giren eserler ilim ve edebiyat eserleri ile musiki eserleri, güzel sanat ve sinema eserleri olmak üzere dört grup halinde sayılmıştır.” şeklinde bir düzenleme getirmiştir. Tebliğ maddesinde belirtildiği üzere Gelir Vergisi Kanunu’nun 18. maddesinde bulunan Serbest Meslek Kazanç İstisnasından faydalanabilmesi için ilgili kişilerin eserlerinin 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Hakkındaki Kanun hükümlerine göre, eser niteliğinde olması ve ihtira beratlarının da eser sahiplerinin adına tescil edilmiş bulunması gereklidir.

Konu hakkında düzenlemeler getiren 149 No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğinde de istisnaya tabi eserler arasına “Ayrıca, istisna kapsamına yeni alınan video band halindeki eserlerin sahipleri veya kanuni mirasçıları dışında kalan kimseler tarafından (video kulüpleri gibi) satılması veya kiralanmasından elde edilen gelirlere bu istisna uygulanmayacaktır” hükmü ile video band eserleri de eklenmiş olup, video band eserlerinin de 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Hakkındaki Kanun hükümlerine göre tescil edilmesi gerektiği belirtilmiştir. İnternet sitelerinde video paylaşımının madde metninde belirtilen “ video band “ şeklindeki eserlere benzer olduğu tabiidir. Çünkü günümüzde video içerikleri artık band, kaset, cd vb. yollardan ziyade internet aracılığıyla satıma/dağıtıma konu edilmektedir.

4.4- Fikir ve Sanat Eserleri Hakkındaki Kanun Hükümleri Çerçevesinde Vergisel Yaklaşım

Önceki bölümde bahsettiğimiz üzere, video paylaşım sitelerinde video paylaşım suretiyle gelir elde edenler serbest meslek erbabı olarak dikkate alınması gerekmektedir. Gelir Vergisi Kanunu’nun 18. maddesinde ise serbest meslek kazançlarında istisna düzenlemesi yapılmış olup, ilgili düzenleme çerçevesinde serbest meslek kazanç istisnasından faydalanabilmek için 135 ve 149 seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği ile, ilgili eserlerin 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Hakkındaki Kanun hükümlerine göre tescil edilmesi gerektiği belirtilmiştir.

5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Hakkındaki Kanunun kapsamı fikir ve sanat eserlerini meydana getiren eser sahipleri ile bu eserleri icra eden veya yorumlayan icracı sanatçıların, seslerin ilk tespitini yapan fonogram yapımcıları ile filmlerin ilk tespitini gerçekleştiren yapımcıların ve radyo televizyon kuruluşlarının ürünleri üzerindeki manevi ve mali haklarını, bu haklara ilişkin tasarruf esas ve usullerini, yargı yollarını ve yaptırımları ile Kültür Bakanlığının görev, yetki ve sorumluluğunu içermektedir.

Kanun çerçevesinde eser, sahibinin hususiyetini taşıyan ve ilim ve edebiyat, musiki, güzel sanatlar veya sinema eserleri olarak sayılan her nevi fikir ve sanat mahsulleri şeklinde tanımlanmıştır. Kanun, kanun çerçevesinde tescil edilebilecek olan fikir ve sanat eserlerinin tanımını detaylı bir şekilde gerçekleştirmiştir. İlgili Kanun çerçevesinde sinema eserleri, her nevi bedii (estetik[5]), ilmi, öğretici veya teknik mahiyette olan veya günlük olayları tespit eden filmler veya sinema filmleri gibi, tespit edildiği materyale bakılmaksızın, elektronik veya mekanik veya benzeri araçlarla gösterilebilen, sesli veya sessiz, birbiriyle ilişkili hareketli görüntüler dizisi olarak belirtilmiştir. Görüleceği üzere Kanun, sinema eserini geniş kapsamda yorumlamakta olup, tespit edildiği materyale bakılmaksızın, elektronik veya mekanik veya benzeri araçlarla gösterilebilen, sesli veya sessiz, birbiriyle ilişkili hareketli görüntüler dizilerini sinema eseri saymakta ve kanun kapsamında tescil edilebilecek unsurlar arasında belirtmektedir. Belirtilen hususlar çerçevesinde video paylaşım sitelerinde paylaşılan videoların istisna hükümlerinden faydalanabilmesi için Gelir Vergisi Kanunu'nun 18. maddesi hükümlerine yönelik olarak çıkarılan 135 ve 149 seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğlerinde belirtildiği üzere, ilgili videoların 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Hakkındaki Kanunun kapsamında tescili şarttır.

4.5- Tevkifat Uygulaması Hakkında Esaslar

Gelir Vergisi Kanunu, Kurumlar Vergisi Kanunu ve Katma Değer Vergisi Kanunu'na benzer olarak, mükelleflerin işlemlerini kolaylaştırmak ve vergi güvenliğini sağlamak amacıyla tevkifat müessesesi getirmiştir.

Serbest meslek kazançlarına ilişkin vergilendirme, Gelir Vergisi Kanunu 18. maddede yer alan istisna kapsamında sadece tevkifat usulü vergilendirme yoluyla veya Gelir Vergisi Kanunu 85. madde çerçevesinde beyanname vererek beyanname üzerinden vergilendirme yoluyla gerçekleşmektedir.

Gelir Vergisi Kanunu 18. madde istisnasından yararlanmak isteyen serbest meslek erbaplarının, kazançlarının Gelir Vergisi Kanunu'nun 94. maddesinde belirtilen mükellefler tarafından kazancın %17 oranında tevkif edilmesi ve tevkif eden mükellef tarafından muhtasar beyanname ile bildirilmesi gerekmektedir. Serbest meslek kazancı elde eden kişinin gelirinin, Gelir Vergisi Kanunu'nun 18. maddesi çerçevesinde tevkilat usulü ile vergilendirilmesi halinde, Gelir Vergisi Kanunu'nun 86. maddesinin 1. fıkrasının a bendinde bulunan "Aşağıda belirtilen gelirler için yıllık beyanname verilmez, diğer gelirler için beyanname verilmesi halinde bu gelirler beyannameye dahil edilmez...1.a) Gerçek usulde vergilendirilmeyen ziraat kazançları, bu Kanunun 75 inci maddesinin (15) ve (16) numaralı bentlerinde yazılı menkul sermaye iratları, kazanç ve iratların istisna hadleri içinde kalan kısmı " hükmü gereğince, kazancı elde edenler tarafından gelir vergisi beyannamesi verilmesi gerek bulunmamaktadır.

Ancak, çalışmamızda belirtildiği üzere, ülkemizde mükellefiyet bulunmayan video içerik paylaşım sitelerinin, mükellefiyeti bulunmaması nedeniyle kazanç üzerinden tevkifat gerçekleştirip muhtasar beyanname ile beyan etmesi mümkün olmayacaktır. Bu nedenle ilgili sitelere video içerik yüklemek suretiyle gelir elde eden kişilerin vergilendirilmesi Gelir Vergisi Kanunu'nun 18. maddesinde belirtilen serbest meslek kazancı istisnasından faydalanamayacak ve Gelir Vergisi Kanunu'nun 85. maddesinde belirtildiği üzere gelir vergisi beyannamesi ile beyan edilmesi gerekecektir.

5- SONUÇ

Tarafımızca yapılan araştırma ve belirtilen mevzuat çerçevesinde, internet sitelerinde video paylaşmak suretiyle gelir elde eden kişilerin vergisel durumu izah edilmiştir. Çalışmamızda belirtildiği üzere video paylaşım sitelerinde reklam yayınlayan tam mükellefiyete tabi mükellefler, Kurumlar Vergisi Kanunu çerçevesinde tevkifat gerçekleştirmeyecek ancak Katma Değer Vergisi Kanunu çerçevesinde sorumlu sıfatıyla katma değer vergisi beyan edip ödeyeceklerdir. Mükellefiyet bulunmayan video paylaşım sitelerine video yükleyerek gelir elde eden kişiler ise, ilgili mevzuat gereğince hem ödemelerini mükellef olan kurumlardan temin etmemesi sebebiyle elde ettikleri gelirler tevkifata tabi olmamakta ve bu nedenle Gelir Vergisi Kanunu 18. madde ve 86. madde gereği serbest meslek kazancı istisnasından faydalanamamaktadır.

Belirtilen koşullar çerçevesinde internet aracılığıyla video paylaşım sitelerinde video içerik paylaşmak suretiyle mükellef olmayan yabancı kurumlardan gelir elde eden kişilerin, elde ettikleri geliri Gelir Vergisi Kanunu'nun 85. maddesi hükümleri gereğince yıllık gelir vergisi beyannamesi ile beyan etmesi gerekmektedir.

KAYNAKÇA

- 213 Sayılı Vergi Usul Kanunu
- 5520 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu
- 3065 Sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu
- 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu
- [www.ntv.com.tr,https://www.ntv.com.tr/teknoloji/google-dunyanin-en-degerli-markasi-oldu,PVc80WH5Ak22ZL-dIUWjzA](http://www.ntv.com.tr/teknoloji/google-dunyanin-en-degerli-markasi-oldu,PVc80WH5Ak22ZL-dIUWjzA), Erişim Tarihi : 19 Aralık 2017
- www.tdk.gov.tr, Erişim Tarihi : 19 Aralık 2017
- 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Hakkındaki Kanun
- Gelir İdaresi Başkanlığı İnternet Sitesi, <http://www.gib.gov.tr/gibmevzuat>, Erişim Tarihi : 19 Aralık 2017
- [1] <https://www.ntv.com.tr/teknoloji/google-dunyanin-en-degerli-markasi-oldu,PVc80WH5Ak22ZL-dIUWjzA>, Erişim Tarihi : 19 Aralık 2017
- [2] https://www.tbmm.gov.tr/tutanaklar/KANUNLAR_KARARLAR/kanuntbmmc081/kanuntbmmc081/kanuntbmmc08104312.pdf , Erişim Tarihi: 20 Aralık 2017
- [3] <https://tr.wikipedia.org/wiki/YouTube> , Erişim Tarihi: 20 Aralık 2017
- [4] <http://www.gib.gov.tr/gibmevzuat> , Erişim Tarihi: 20 Aralık 2017
- [5] http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&arama=gts&guid=TDK.GTS.5a3d10a7b558c9.83538391i Erişim Tarihi: 22 Aralık 2017